

litev zadnja občinska volitev v velikovškem sodnijskem okraju in tako so prišli liberalci in nemškutarji iz vseh sosednjih občin Vovberjanom, ki slovijo že davno kot liberalci in nemškutarji, na pomoč, da bi, ker so skoraj povsod pri občinskih volitvah propadli, saj tukaj pri nas zopet prišli na krmilo. Pa tudi ves velikanski trud bi nasprotnikom vsejedno nič ne pomagal, ako bi se stališče naše stranke v drugem volilnem razredu ne poslabšalo v našo veliko škodo. Ker je namreč jeden našinec, ki je vedno volil v drugem razredu, ravno pred volitvami umrl, dalje, ker je drugi prodal nekaj posestva in tako je bil prestavljen v tretji razred in ker je končno Jamnikovo kmetijo v Hudemkraju kupil velikovski trgovec Huth, tako smo tedaj zgubili v drugem razredu tri zanesljive glasove. Nasprotno sta dva nasprotnika na novo prišla v drugi razred. Tako je nastal proti prejšnji volitvi razloček peterih glasov, obe stranki ste si v drugem razredu, ako se odšteje še nekaj dvomljivih glasov, držali ravnotežje. Ko so nasprotniki to zapazili, da jim je mogoče zmagati, trudili so se na vso moč, par dvomljivih volilcev pridobiti in s tem priti do večine. Posebno odločilnega pomena so bila pa velikovška pooblastila.

Ta slučaj zopet jasno kaže, da so nam velikovski mogotci vedno nasprotni, ali že pri njih kupujemo ali ne, v odločilnem trenutku krenejo na stran naših nasprotnikov in pomagajo nam zadati smrtni udarec. V tem oziru je treba nam prav kmalu storiti odločilnega koraka, oskrbeti je treba v Velikovcu slovensko trgovino, ki bo z raznovrstnim blagom oskrbljena. Naša stranka je velika, ako bodo vsi našinci v nameravani slovenski trgovini kupovali, je jej zagotovljen obstanek. Na dan volitve so Helldorffjanci na vse strani poslali vozove po volilce, tako posebno v Kleče in Encelnovas. Nasprotniki so postavili prav zadnjega volilca na volišče. Pa tudi od naše strani se je vse storilo, da bi zmagala naša stvar, žalibože nam sreča ni bila povsem mila. Naj sledeče številke pojasnijo, kako junaško smo se vojskovali. V tretjem razredu so po srđitem boju zmagali našinci Jožef Aichwalder p. d. Juh, Tomaž Cikulnik p. d. Škorjanc, Šimen Kralj p. d. Mohovnik in Jožef Srbnik p. d. Jazbec kot odborniki in kot namestnika našince Andrej Slugovec p. d. Harnar in Mat. Volbenk p. d. Pušl, vsak s 75 glasovi. Nasprotniki so propadli s 67 glasovi. Značilno je, da je v tem razredu propadel tudi baron Helldorff, katerega potem v nobenem razredu nasprotniki niso več kandidirali. V drugem razredu so našinci Gregor Muhar p. d. Pokrznik, Anton Cikulnik p. d. Špajzar, Jurij Lasnik p. d. Jesih in Jakob Karpf p. d. Likeb ostali s 16 glasovi v manjšini; zmagali so nasprotniki z 20 glasovi in sicer so postali odborniki Viljem Speck p. d. Jurij, Aleš Napečnik p. d. Priž, Peter Messner p. d. Valente in Lovro Fujko p. d. Fujuk, namestnika pa Filip Šiberl in Matevž Mešnar. V tem odločilnem razredu so tedaj nasprotniki zmagali s 4 glasovi in sicer so jim do zmage pripomogla sledeča 4 pooblastila, katera so jim dali Marija Morak p. d. Mežnarca v Klečah, Marija Rabič p. d. Močnica na Dobrovi, Franc Huth, trgovec v Velikovcu in And. Glančnik, mesar v Velikovcu. V prvem razredu je izid navadno le od slučajev odvisen. Naša stranka je imela v tem razredu to pot, ker v Vovbrah ni

bi dostojno maščevala svojega sina. Nato se je pomlajena vrnila. Na dvorišču je bila stara kad, v katero se je stekala dežnica iz strešnega zleba; to kad je prevrnila in izlila iz nje vodo, in naposled jo je s kolci in kamenjem pritrdila na tla. Na kad je trdno privezala Skoka, kateremu pa ni bilo prav po volji to novo domovanje.

Starka je korakala razburjena po sobi gori in doli, neprestano pogledovaje tja na sardinsko obalo: tam je živel on — morilec! Pes je tulil noč in dan. Starka mu je donášala vsako jutro kozarec vode; toda prav ničesar drugega, ne navadne juhe ne kruha. Čez nekaj dni so se mu že jele bliskati oči v motni bliščobi, glas mu je postajal hripav in jel je polegati od slabosti. Kedar se mu je kdo približal, našopiril je košato dlako na hrbtu in vlekel z vso silo na verigi. Starka mu še vendar ni dala ničesar jesti. Lačna žival je lajala le porredko in votlo, kakor iz soda. Preletela je še ena noč. Naposled, ko se je zdanilo, je šla vdova Severini k sosedu in ga je prosila za dva otepa slame. Poiskala je potem stara oblačila svojega sina in jih nagatila s slamo, da je bilo podobno človeškemu telesu. Tega slamnatega moža je nataknila na kol, prav pred kadjo, v kateri je bil Skok. Žival je začudeno gledala to slamnato strašilo in je utihnila za nekaj časa, vklub svoji strašni lakoti.

Ko je starka to opravila, je šla k mesarju in kupila meseno klobaso. Nato je zakurila na dvorišču prav blizu psa in jela pražiti klobaso na ognju. Ko je pes ovažal dobrodejni duh, je razkačen skakal in trgal verigo, iz gobca so se mu cedile sline, a oči ni obrnil niti za hip od ognja.

Ko je bila klobasa pečena, je naredila ž njo

župnika, 4 zanesljive glasove, nasprotniki so imeli prav za prav samo 3 glasove, ali posrečilo se jim je pridobiti dvoje pooblastil in sicer od g. Oberhamerja v Velikovcu, in tudi, to pa najbrže vsled velikovškega vpliva, od Kabonove gospode. Zmagali so tedaj nasprotniki Andrej Enci-Rosenzopf, Anton Štefan p. d. Tenej, Jurij Rosenzopf p. d. Hojnik in Janez Riepl p. d. Hambruž, namestnika pa sta postala Anton Lipnik p. d. Farofar in Jožef Rabl p. d. Kilijan. Končan je tedaj velikanski volilni boj, Vovberjani so torej dosegli, po čem so hrepenili, to pa le po milosti barona Helldorffa in Velikovčanov, katerim bodo morali tudi služiti. Slučajni naš poraz pa nas nič ne ukloni; na vsak način pa se vidimo zopet čez tri leta.

Vojska med Rusi in Japonci.

Menda se je pod milim solncem malokdaj lagalo toliko, kot lažejo zdaj razni angleški, nemški in ameriški listi o vojski med Rusi in Japonci. Pravi mojstri so v tem Angleži, ki so to čedno sposobnost dosti dokazali že ob vojni z Buri. Poročila velikih listov si povsem nasprotujejo, eno pobija drugo in na prvi hip se vidi, da so mnoge novice napravljene in izmišljene naravnost v uredniških židovskih listov, da se „farbajo“ potrpežljivi bralci. Značilno za omenjene liste je, da skoro ničesar ne vedó poročati o kakih ruskih uspehih, da pa hvalijo kar le morejo Japonce. Iz tega se zopet vidi, kako jim mrzi vse, kar je slovanskega, in se raji sprijazni z rumenimi japonskimi divjaki!

O prvem spopadu pri Port Arturju (kje leži to mesto z ruskim pristaniščem, vidijo bralci iz zemljevida v zadnjem „Domoljubu“) dne 9. febr. smo poročali že zadnjič. Poročila nemških listov o tem so bila povsem nezanesljiva in enostranska. Iz Petrograda se je namreč uradno poročalo o veliki zmagi Rusov. Japoncem je zadalo rusko vojno brodovje velike izgube. Ruske vojne ladje so eni japonski oklopni križarici in dvema japonskima brzima kižaricama zadale tolike luknje, da so se potopile pri Vei-hai-vei. Nadalje so Japoncem uničile štiri rušilce torped, ki imajo velike luknje, tri torpedovke so se potopile, dve torpedovki sta popolnoma izginili. Japonci so tam imeli mrtvih 19 častnikov, 117 mož in 200 ranjenih.

Druga bitka je bila pred mestom Čemulpo, kjer so Japonci prehiteli dve ruski ladji in ju po srđiti brambri od ruske strani vzeli.

Del ruskega brodovja je bil vsidran pri Vladivostoku (luka na severo-vzhodni obali Koreje). Tam vlada sedaj huda zima in morje je popolnoma zamrznjeno, torej so imele te ruske ladje pot zaprto. Ker se pa led po navadi tamkaj otaja spomladi še le meseca aprila, bil je celi svet prepričan, da se ta del ruskega brodovja ne bo mogel pred aprilom udeležiti boja. Japonci so bili o tem tudi popolnoma prepričani in so se na to tudi zanašali.

Kakor blisk je torej prešinila radovedni svet vest iz Vladivostoka: Rusko bojno brodovje pred Vladivostokom je oproščeno ledu. Rusi so napravili v led velikanske zareze, da so oprostili ondi ležeče bojne ladje „Rurik“, „Gromoboj“, „Rosija“, „Bogatir“, in eno veliko transportno ladjo (ladjo za prevažanje). Vojne ladje so odplule iz Vladi-

neko ovratnico slamnatemu možu. Dolgo časa mu jo je omotavala in pritrjevala na vrat, kakor bi jo hotela skriti globoko — sredi slamnatega moža. Ko je to dovršila, je odvezala psa. Žival se je besno zagnala slamnatemu možu na vrat, in obesivši se s šapami za rame, je trgala cunje, slamo in klobaso — vse vprek. A ko je mož zdrknil na tla, takoj je bil pes na svojem plenu, trgajoč in hlastno požirajoč dišečo klobaso. Končno je razmikastil in raztrgal celo glavo in vrat dozdevnega moža.

Starka je radostno gledala ta prizor in strele so se ji kresale v očeh. Na to je psa zopet priklenila ter ga pustila še dva dni, ponavlja vajo s slamnatim možem in klobaso.

Tekom treh mesecev je povsem naučila psa, da si je na ta način dobival svojo hrano. Naposled ga že niti ni več privezavala, ampak razkazala nagatnega moža. Naučila ga je, da je trgal vrat in glavo, če tudi ni na njih nikakoršne hrane. Za plačilo mu je dala vselej klobaso, ki jo je skrbno spraznila na ognju.

Odsihdob se je pes kar tresel, kedar je zagledal moža, in pogledoval je v enomer gospodinjo, nestrno pričakujoč, kedaj mu bo zaklicala: „Skoči, trgaj!“ z nenavadno piskajočim glasom in privzdignjenim prstom.

III.

Ko se ji je zdelo, da je vse dovolj pripravljeno, je poiskala potem nekaj stare moške obleke in jo skrbno nadela nase, da je bila podobna razcapanemu beraču. To izvršivši, je najela starega sardinskega ribiča, ki je prepeljal njo in psa onstran morske ožine. V žepu je imela precejšen

vostoka, da se združijo z ruskim vojnim brodovjem pred Port Arturom. Seboj vozijo mnogo provijanta (živeža). Japonsko brodovje pride tako med dva ruska ognja. Med potjo so ruske ladje na japonskem otoku Jeso mesto Hakodate bombardirale, katero so ruske bombe razrušile. Mesto Hakodate je imelo 78.000 prebivalcev.

Gotovo je, da se mora Rusija na morju boriti z velikimi zaprekami in neugodnimi razmerami. Mnogi zato pravijo, da bo Rusija na morju podlegla. No, gotovo to nikakor ni, ker so poročila o sposobnostih in dosedanjih uspehih Japoncev gotovo zelo pretirana. Zgodovinsko dejstvo je, da Rusija še nikoli ni bila poražena. Odločila se bo vojska na suhem, skoro gotovo na otoku Koreji, kamor so Japonci že zdaj spravili večjo množico vojakov.

Vlaki na sibirski železnici vozijo skoro nepretrgoma ruske vojake na mandžursko-koreansko mejo. Iz japonskega vira se čuje, da Japonci tudi radi tega opetovano naskakujejo Port Artur, da si osvoje to rusko trdnjavo in tako dobé prosto pot za napad na sibirsko železnico. To se jim skoro gotovo ne posreči, ker je Port Artur nepremagljiv. Japonci skušajo izkrcati nekaj svojih čet v bližini te trdnjave, da bi jo prijeli tudi od zadaj. To svojo ukano pa so drago izplačali s krvjo pri Daljnem. Spravili so na suho že dva polka vojakov. Rusi so nalašč čakali na to, in zapodili so se kozaki na svojih iskrih konjih nad sovražnika in so potokli in pomandrali oba polka, le malo se jih je rešilo na ladje.

Dopisi.

Dobrlavas. (Občinska volitev,) ki je bila prvotno določena na dan 4. febr., a je bila potem na tako čuden način preložena, je zdaj razpisana na dan 22. marca. Upamo, da ne bo zopet kdo našel dlake v volilnih zapisnikih in da se bo volitev ta dan res tudi vršila. Slovenski volilci pozor in na delo!

Področica. (Nesreča.) V pondeljek dne 15. februarja se je v predoru ponesrečil zidar Štefani Rajmund, rodom iz Tirolskega. Zasulo ga je tako, da se je zadušil; okoli 10. ure predpoldnem so ga pripeljali mrtvega iz predora. Pravijo, da je bil jako nepreviden in si je smrt nakopal sam. V torek je bil sodnijsko preiskan in v sredo pokopan na pokopališču v Področici.

Dholica. („Svoji k svojim!“) Nimamo pri nas gostilne, kjer bi se mogli včasih zbrati in kratkočasiti, ker so nam vsi gostilničarji sovražni, prodajalnice imamo pa vendar svojo. Gospa Amalija Jeglič, kramarica v Hostičah, je pri zadnjih občinskih volitvah naši stranki dala pooblastilo, zato je naša dolžnost, da mi vsi pri njej kupujemo. Njena prodajalnica je zelo razvita, blago fino in dobro. Ne nosimo svojega denarja nemčurjem, tem náródnim odpadnikom, ki bi nas najraje v žlici vode potopili, temveč podpirajmo našince! Svoji k svojim, to naj odzadaj tudi za Dholico velja.

St. Janž v Rožni dolini (Naša posojilnica) je imela v minulem XII. upravnem letu 1903. vkup 200.565 K denarnega prometa. Pristopilo je na novo 15 zadružnikov s 15 deleži, izplačanih je bilo 6 zadružnikom 6 deležev, ostalo je 346 zadružnikov

kos klobase, zavite v cunjo. Pes se je že postil dobre tri dni. Starka mu je pogostokrat pomolila dišečo klobaso pod nos, in žival je bila že vsa razkačena. Dospela sta v Longosardo. Vdova je šepala po vasi, kakor star nadložnik. Vstopila je k nekemu peku in ga vprašala, kje stanuje Nikola Ravolati.

Morilec se je poprijel zopet svojega starega dela, mizarstva. Delavnico je imel v zadnjem kotu svoje bajte. Starka je potrkala na vrata ter zaklicala: „Hoj, Nikola!“

On se je okrenil; starka pa je izpustila psa ter viknila: „Skoči, skoči — trgaj, trgaj!“

Žival je zbesnela in razkačena zgrabila moža za vrat.

Nikola Ravolati po je razprostrl roke, krčevito zagrgal ter telebnil na tla. Nekaj hipov se je še premetaval po tleh in bil z nogami; a naposled je obležal miren. Pes pa mu je trgal vrat, lice in prsa, da so kosi mesa letali naokrog.

Čez dan, ko se je raznesla novica, sta se spomnila dva soseda, da sta videla starega berača, ki je prišel iz bajte s črnim, pretrganim psom, dajoč mu nekaj mastnega, rujavega . . .

Starka je šla nemudoma domu ter zaspala to noč mirno, sladko . . .

Smešničar.

* **Vzrok žalosti.** Župnik: Kaj ste tako žalostni, Jaka? Jaka: Stara mi je po noči umrla (začne jokati). Župnik: Res žalostno, a se je treba potolažiti. Jaka: Vem, a to je grdo od rajne, da mi ni povedala, kam je svoj denar skrila.

NAZNANILA.

Vsled smrti dosedanjega najemnika
se takoj oddá v najem
župniška pristava

pri sv. Neži, pol ure od Velikoveca oddaljena. Hiša in gospodarsko poslopje je celo novo in jako pripravno zidano, hlev je na traverze obokan. Celo leto stalna voda teče v hlev. Najemnik dobi na razpolago 10 oralov 1242 □ sežnjev jako dobro obdelanih njiv, 6 oralov 655 □ sežnjev travnikov in 2432 □ sežnjev paše, dalje dobi tudi steljo, drv pa ne dobi, ker je gozd posekan. Vse zemljišče leži okrog gospodarskega poslopja. Zimskega žita je letos sejane 11 birnjev rži, 3 birnje pšenice in vmes 1/2 merice (piskriča) detelje. Zimsko žito, kakor tudi veliko kupo gnoja mora najemnik posebno odkupiti. Najemnik mora na pristavi osebno stanovati. Najemščine na leto 460 kron. Ponudbe naj se pošljejo cerkvenemu predstojništvu v Št. Rupertu pri Velikovecu.

Na prodaj

sta v farovžu v Št. Vidu podjunskega zavoljo pomanjkanja krme ena močna kobila, 12 let stara, in njuna triletna žrebica, obedve visoke. Kdor želi več zvedeti, naj se obrne do g. župnika Štefana Lasnika, v Št. Vidu v podjunski dolini pri Dobrli-vasi, pošta Št. Vid v podjunski dolini.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da prodaja **cementno opeko** za strehe kriti po nizki ceni. Kdor pa želi, da pride delati tudi na dom, naj se oglasi pri podpisanim, ki vsakogar zagotavlja dobre in cene postrežbe. **Tomaž Dovjak** na Žihpoljah, pošta Žihpolje (Maria Rain) pri Celovcu.

V najem se takoj dá ali se tudi proda

kovačnica

v Peračiji, fara Škocijan, ležeča ob močnem potoku, ki goni za kovačnico kladvo, brus in meh. Kovačnica je pripravna za orodniško in podkovsko kovaško delo. Nad kovačnico je stanovanje, obstoječe iz dveh sob, kuhinje in lope. H kovačnici sliši tudi še kajža z dvema sobama in majhnim vrtom. Več pové lastnik **Šimen Kramer**, orodniški kovač v Peračiji, pošta Sinčaves na Koroškem.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič
pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Na prodaj je malo posestvo

v Št. Jakobu pri Celovcu. Kdor se za to zanima in hoče o tej zadevi kaj več izvedeti, naj se obrne do posestnika „p. d. pri Gortnarju“ v Št. Jakobu pri Celovcu, hišna št. 4. Pošta je Celovec.

Kdor ljubi dobro čašico čaja, zahtevaj povsod najfinjši in najboljši čaj sveta

INDRA TEA

Napravljen iz najfinjših čajev Kitajskega, Indije in Cejlona. Pristno le v izvornih zavojih. Zaloge razvidne iz lepakov.

INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRST.

Štiri krojaške pomočnike

sprejme takoj krojač **Gregor Odrei** v Št. Juriju nad Celovcem, p. Celovec.
Isti sprejme tudi **krojaškega učenca.**

V zalogi knjigarnice društva sv. Jožefa v Celovcu je izšla:

Molitev

k brezmadežni materi božji Mariji
v jubilejnem letu.

Slovenska , 100 komadov	80 vinarjev
— 1 komad	1 vinar
— 1 komad na lepenki	6 vinarjev
Latinska , 100 komadov	80 vinarjev
— 1 komad	1 vinar
— 1 komad na lepenki	6 vinarjev
Nemška , 100 komadov	80 vinarjev
— 1 komad	1 vinar
— 1 komad na lepenki	6 vinarjev

Ako se dopošlje dotični znesek, se poštnine prosto dopošlje.

Knjigarna društva sv. Jožefa
v Celovcu.

Egidij Jeglič, Selo,

pošta Žirovnica na Gorenjskem,
priporoča svojo veliko zalogo doma žganih pljač, kakor:
Brinjevec, prve vrste, naturen 1 liter K 2.40
Slivovec, star, prve vrste, naturen 1 „ „ 2.—
Tropinovec, star, prve vrste, naturen 1 „ „ 1.60
Kislec (Säuerling) lanski, naturen 1 „ „ 1.60
Pošiljam od 1 litra naprej po pošti ali po železnici. Prosim, naj vsakdo poskusi in prepričal se bode, da prodajam le samo naravno in dobro blago.

Absolutno zajamčeno pristno mašno vino

priporočal je ljubljanski knezoškofijski ordinarijat vč. duhovščini za nakup pri kmetijskem društvu (zadrugi) v Vipavi zato, ker je pod strogim nadzorstvom župnika-dekana v Vipavi. — Razpošilja se od 56 litrov naprej čisto belo vino od 42 do 50 kron za 100 litrov loko kolodvor Postojna. Rdeče hribovsko namizno vino po 30 kron. — Vino je jako milega okusa, ker je npravljen po novem francoskem načinu. — Večje množine se zaračunijo nekoliko ceneje. — V zalogi so tudi finejša sortirana vina, kakor kraljevina po 50 K, pinela po 55 K, beli burgundec in laški rizling po 60 K ter stara buteljska vina, renski rizling in beli burgundec.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,
brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,
svetilnice na aceten, da se ulové leteči hrošči,
hidravlične stiskalnice za vino,
stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

novе priprave proti peronospori in za žveplenje,

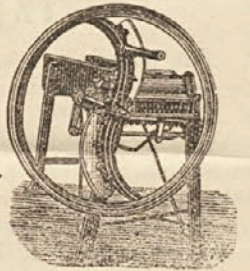
sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.
razpošilja kot specialitate po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastoj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:**

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg šte. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — **Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:**

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14.60 K, 5 ducate (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baratincič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izzrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.